

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองเพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษต่ำ ด้วยกระบวนการเรียนเพื่อรอบรู้ มีวัตถุประสงค์ สมมติฐาน วิธีดำเนินการวิจัย สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษต่ำ ด้วยกระบวนการเรียนเพื่อรอบรู้

สมมติฐานของการวิจัย

นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษต่ำ ที่ได้รับการสอนด้วยกระบวนการเรียนเพื่อรอบรู้ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนภาษาอังกฤษสูงถึงเกณฑ์การรอบรู้ร้อยละ 75

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนชุมชนหนองสองห้อง สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอหนองสองห้อง จังหวัดขอนแก่น ปีการศึกษา 2534 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษต่ำ ซึ่งได้จากการสุ่มแบบเจาะจงจำนวน 30 คน โดยมีขั้นตอนการเลือกดังนี้

1.1 คัดเลือกนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 รวมคะแนนภาคเรียนที่ 1 และ 2 ไม่เกินระดับ 2 จากสมุดรายงานประจำชั้น

1.2 นำนักเรียนไปทดสอบความรู้ภาษาอังกฤษทั่วไป และนำคะแนนมาเรียงจากคะแนนสูงสุดถึงต่ำสุด คัดเลือกนักเรียนที่คะแนนต่ำ 30 คนสุดท้ายเป็นตัวอย่างประชากร

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

2.1 แบบทดสอบความรู้ภาษาอังกฤษทั่วไป เป็นแบบทดสอบที่ใช้สำหรับเลือกตัวอย่างประชากร ประกอบด้วยความรู้ด้านความเข้าใจในการอ่าน การใช้ภาษา และการใช้คำศัพท์ เป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบแบบ 4 ตัวเลือก จำนวน 60 ข้อ ผู้วิจัยคัดเลือกแบบทดสอบนี้มาจากแบบทดสอบของกลุ่มโรงเรียนหนองสองห้อง สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอหนองสองห้อง จังหวัดขอนแก่น ซึ่งเป็นแบบทดสอบที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้ว

2.2 แบบทดสอบความรู้พื้นฐานก่อนเรียน เป็นแบบทดสอบแบบเลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ แบบทดสอบมีค่าความเที่ยง .91 มีคุณสมบัติตรงตามเกณฑ์ คือ มีค่าระดับความยากระหว่าง .20 - .80 มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 ขึ้นไปทุกข้อ

2.3 แผนการสอนเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กระบวนการเรียนเพื่อรอบรู้ จำนวน 13 แผนการสอน ครอบคลุมเนื้อหาในบทเรียนที่ 12-15 ของหนังสือ English Is Fun เล่ม 4 ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งสร้างขึ้นตามองค์ประกอบของแผนการสอน ดังนี้

ความคิดรวบยอด

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เนื้อหา

กิจกรรมการเรียนการสอน/สื่อ

การวัดและประเมินผล

2.4 แบบฝึกทักษะการเขียน เป็นแบบฝึกที่ใช้ประกอบกับแผนการสอน มีลักษณะคล้ายแบบทดสอบย่อย สร้างขึ้นตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 คือ หน่วยที่ 1 82.14/80.74 หน่วยที่ 2 88.24/86.00 หน่วยที่ 3 87.17/81.00 หน่วยที่ 4 92.06/85.67 และหน่วยที่ 5 93.70/92.00

2.5 แบบทดสอบทักษะการเขียนประจำหน่วย เป็นแบบทดสอบอัตนัยจำนวน 5 หน่วย รวม 5 ฉบับ แต่ละฉบับมีค่าความเที่ยงคือ .57, .70, .67, .65, .85 ตามลำดับ และมีคุณสมบัติตรงตามเกณฑ์ คือ มีค่าระดับความยากระหว่าง .20 - .80 มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 ขึ้นไป

2.6 แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นแบบทดสอบอัตนัย จำนวน 10 ข้อ แบ่งออกเป็น 5 ตอน ๆ ละ 2 ข้อ แบบทดสอบนี้มีค่าความเที่ยง .84 มีคุณสมบัติตรงตามเกณฑ์คือ มีค่าความยากระหว่าง .20 - .80 มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 ขึ้นไปทุกข้อ

ผู้วิจัยนำเครื่องมือทั้งหมดไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่านตรวจสอบความถูกต้อง และนำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีลักษณะใกล้เคียงกับตัวอย่างประชากรเพื่อปรับแก้ไขให้เหมาะสมก่อนนำไปทดลองสอนกับตัวอย่างประชากร

3. วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยนำแผนการสอนที่สร้างขึ้นไปทดลองสอน เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนค่าที่ได้รับ การสอนด้วยกระบวนการเรียนเพื่อรอบรู้ มีลำดับขั้นในการดำเนินการสอน ดังนี้

3.1 ก่อนทดลองสอน ผู้วิจัยเลือกตัวอย่างประชากร นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนค่า ได้นักเรียนที่เป็นตัวอย่างประชากร จำนวน 30 คน

3.2 ทดสอบความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษของตัวอย่างประชากร เพื่อตรวจสอบความรู้ของตัวอย่างประชากรว่าถึงเกณฑ์ที่ผู้วิจัยตั้งขึ้น คือ ร้อยละ 75 หรือไม่ ถ้าไม่ถึงผู้วิจัยจะสอนซ่อม เสริมแก้ตัวอย่างประชากรก่อน

3.3 ทดลองสอน ผู้วิจัยทดลองสอนตามแผนการสอนทั้งหมด 13 แผน โดยสอนสัปดาห์ละ 3 วัน ๆ ละ 3 คาบ เป็นเวลา 60 คาบ เมื่อสอนเสร็จในแต่ละหน่วยให้ประชากรทำแบบทดสอบประจำหน่วยเพื่อดูว่าตัวอย่างประชากรมีความรอบรู้ในเนื้อหาที่เรียนหรือยัง ใช้เวลาในการประเมินผลทั้งหมด 24 คาบ รวมเวลาในการทดลองและการประเมินผลทั้งหมดเป็นเวลา 6 สัปดาห์

3.4 หลังจากทดลองสอนตามแผนการสอนทั้งหมด 13 แผนแล้วให้ตัวอย่างประชากรทำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนภาษาอังกฤษ ซึ่งต้องผ่านเกณฑ์การรอบรู้ร้อยละ 75 ถ้าไม่ผ่านตามเกณฑ์ผู้วิจัยสอนซ่อมเสริมให้

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้คำนวณหาค่าต่อไปนี้

- 4.1 ค่าเฉลี่ย
- 4.2 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
- 4.3 การทดสอบค่าที (t-test)

สรุปผลการวิจัย

1. การทดสอบความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ด้วยแบบทดสอบวัดความรู้พื้นฐานที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วยความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษ 3 ด้าน คือ ความรู้ด้านคำศัพท์ ด้านโครงสร้างและการใช้ภาษา และด้านความเข้าใจในการอ่าน โดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์การรอบรู้ร้อยละ 75 ปรากฏผลดังนี้

นักเรียนได้คะแนนความรู้ด้านคำศัพท์สูงสุดร้อยละ 100.00 และคะแนนต่ำสุดร้อยละ 80.00 มีค่าเฉลี่ยของคะแนนร้อยละ 96.66

นักเรียนได้คะแนนความรู้ด้านโครงสร้างและการใช้ภาษาสูงสุดร้อยละ 65.00 และคะแนนต่ำสุดร้อยละ 30 มีค่าเฉลี่ยของคะแนนร้อยละ 46.66

นักเรียนได้คะแนนความรู้ด้านความเข้าใจในการอ่าน สูงสุดร้อยละ 90.00 และคะแนนต่ำสุดร้อยละ 40.00 มีค่าเฉลี่ยของคะแนนร้อยละ 71.66

สรุปโดยส่วนรวม นักเรียนมีความรู้ด้านคำศัพท์ ด้านโครงสร้าง และการใช้ภาษา และด้านความเข้าใจในการอ่าน เฉลี่ยร้อยละ 65.08

2. ผลจากการทำแบบทดสอบทักษะการเขียนประจำหน่วยทั้ง 5 หน่วย โดยเทียบกับเกณฑ์การรอบรู้ร้อยละ 75 ปรากฏผลดังนี้

นักเรียนทำแบบทดสอบประจำหน่วยที่ 1 การเขียนเล่ากิจกรรมที่กระทำไปแล้ว ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 78.33

นักเรียนทำแบบทดสอบประจำหน่วยที่ 2 การเขียนเล่ากิจกรรมที่จะกระทำ ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 86.00

นักเรียนทำแบบทดสอบประจำหน่วยที่ 3 การเขียนบรรยายรูปร่างลักษณะของบุคคล ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 79.66

นักเรียนทำแบบทดสอบประจำหน่วยที่ 4 การเขียนกรอกแบบฟอร์มประวัติส่วนตัว ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 85.66

นักเรียนทำแบบทดสอบประจำหน่วยที่ 5 การเขียนบอกความเจ็บป่วย ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 92.00

โดยส่วนรวมนักเรียนทำแบบทดสอบทักษะการเขียนประจำหน่วยทั้ง 5 หน่วย ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 83.66

นักเรียนทำแบบทดสอบประจำหน่วยที่ 1 ไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 4 คน แบบทดสอบประจำหน่วยที่ 3 จำนวน 2 คน และรวมทั้ง 5 หน่วย มีนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 2 คน

3. การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบทักษะการเขียนประจำหน่วยกับเกณฑ์การรอบรู้ร้อยละ 75 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบทดสอบประจำหน่วยการเรียนทุกหน่วยสูงกว่าเกณฑ์การรอบรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ผลจากการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ โดยเทียบกับเกณฑ์การรอบรู้ร้อยละ 75 ปรากฏว่านักเรียนได้คะแนนสูงสุดร้อยละ 94.00 และคะแนนต่ำสุดร้อยละ 68.00 มีค่าเฉลี่ยของคะแนนร้อยละ 77.97 และมีนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์การเรียนรู้ จำนวน 8 คน ซึ่งผู้วิจัยได้สอนซ่อมเสริมให้จนผ่านเกณฑ์ทุกคน

5. การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ กับเกณฑ์การรอบรู้ร้อยละ 75 พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ สูงกว่าเกณฑ์การรอบรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6. ผลจากการหาประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษต่ำ ปรากฏว่า แบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าเท่ากับ 82.14/80.74, 88.24/86.00, 87.17/81.00, 92.06/85.67 และ 93.70/92.00 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน

อภิปรายผลการวิจัย

1. จากการทดสอบความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำก่อนการทดลองสอน พบว่า นักเรียนทำแบบทดสอบความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 65.08 ซึ่งประกอบด้วยความรู้ด้านคำศัพท์ ด้านโครงสร้างและการใช้ภาษา และด้านความเข้าใจในการอ่าน แต่ละด้านได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 96.66, 46.66 และ 71.66 ตามลำดับ จะเห็นได้ว่า นักเรียนมีความรู้ด้านคำศัพท์สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 ที่ตั้งไว้มาก อาจเป็นเพราะนักเรียนเข้าใจความหมายของคำศัพท์ที่ได้เรียนมาแล้วเป็นอย่างดี ส่วนความรู้ด้านโครงสร้างและการใช้ภาษา ความเข้าใจในการอ่าน นักเรียนได้คะแนนไม่ถึงเกณฑ์ร้อยละ 75 ซึ่งความรู้ทั้งสองด้านนี้จะ เป็นความรู้พื้นฐานที่สำคัญในการเขียนภาษาอังกฤษ ดังนั้นผู้วิจัยจึงสอนซ่อมเสริมความรู้พื้นฐานทั้งสองด้านให้แก่ตัวอย่างประชากร จะเห็นว่าตัวอย่างประชากรมีความรู้พื้นฐานถึงเกณฑ์ที่กำหนดแล้ว จึงดำเนินการสอนตามแผนการสอนทักษะการเขียน

ภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำตามกระบวนการเรียน เพื่อรอบรู้ต่อไป

2. จากการทำแบบทดสอบทักษะการเขียนประจำหน่วยทั้ง 5 หน่วย และแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ได้คะแนนถึงเกณฑ์การรอบรู้ร้อยละ 75 ยกเว้นในหน่วยที่ 1, 3 และแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนภาษาอังกฤษการที่มีนักเรียนบางคนได้คะแนนยังไม่ถึงเกณฑ์การรอบรู้ที่กำหนดนั้น อาจมีสาเหตุมาจาก

2.1 เวลาที่ใช้ในการสอนซ่อมเสริมมีน้อย เนื่องจากระหว่างการทดลองสอน เป็นช่วงที่มีการแข่งขันกีฬากลุ่ม และนักเรียนส่วนใหญ่ต้องไปร่วมกิจกรรมดังกล่าว จึงเป็นสาเหตุที่ทำให้เวลาในการเรียนซ่อมเสริมลดลง เป็นผลกระทบทำให้นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ซึ่งต้องอาศัยการสอนซ่อมเสริม ไม่สามารถผ่านเกณฑ์การรอบรู้ได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ รุจิรุ ภูสาระ (2523) และ คำรง-ศิริเจริญ (2524) ที่พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยกระบวนการเรียน เพื่อรอบรู้ที่มีการสอนซ่อมเสริม ไม่ว่าจะเป็นการสอนซ่อมเสริม เป็นกลุ่มหรือรายบุคคล จะช่วยให้นักเรียนที่มีความถนัดทางการเรียนต่ำ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นจนเท่าเทียมกับนักเรียนที่มีความถนัดทางการเรียนสูงที่ไม่ได้รับการสอนซ่อมเสริม ดังนั้นผู้วิจัยจึงแก้ปัญหาโดยนำนักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์การรอบรู้หรือนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนมาสอนซ่อมเสริมในเวลาพักกลางวันหลังรับประทานอาหารแล้ว ซึ่งทำให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนดีขึ้น และสามารถนำแบบทดสอบผ่านเกณฑ์การรอบรู้ที่กำหนดไว้ได้

2.2 สภาพแวดล้อมภายในและภายนอกห้องเรียน ไม่เอื้อต่อการเรียนการสอน เช่น สภาพห้องเรียนชำรุด การเคลื่อนผ่านโต๊ะเก้าอี้ไม่สะดวก ตลอดจนความหนาแน่นของอากาศ นอกจากนี้โรงเรียนที่ผู้วิจัยทดลองสอนอยู่ใกล้กับสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ และเป็นที่ตั้งของสำนักงานกลุ่มโรงเรียน ซึ่งใช้เป็นที่ประชุมของคณะกรรมการกลุ่มเสมอ นักเรียนจึงได้รับความรบกวนจากเครื่องขยายเสียงและยานพาหนะต่าง ๆ ซึ่งอาจทำให้นักเรียนไม่มีสมาธิในการทำแบบฝึกและแบบทดสอบเท่าที่ควร ถ้าขจัดปัญหาเหล่านี้ได้ จะทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนดีขึ้น

3. การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยจากแบบทดสอบทักษะการเขียนประจำหน่วย และแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ

เรียนภาษาอังกฤษต่ำ กับเกณฑ์การรอบรู้ร้อยละ 75 พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่าเกณฑ์การรอบรู้ที่กำหนดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้ว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษต่ำที่ได้รับการสอนด้วยกระบวนการเรียนเพื่อรอบรู้ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนภาษาอังกฤษสูงถึงเกณฑ์การรอบรู้ร้อยละ 75 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ัญญา ลัม เจริญ (2526) และ ชัยศักดิ์ ลีลาจรัสกุล (2532) ที่ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ต่ำ ด้วยกระบวนการเรียนเพื่อรอบรู้ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ สูงกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำที่ไม่ได้รับการสอนด้วยกระบวนการเรียนเพื่อรอบรู้ ในทำนองเดียวกัน พวงพกา เจริญวิจิตร (2531) ได้ทำการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยกระบวนการเรียนเพื่อรอบรู้สูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยกระบวนการเรียนแบบสืบสวนสอบสวน นอกจากนี้ มนัสสวาท โปะทะยะ (2531) และ กรองทอง โพธิ์ทอง (2532) ได้ทำวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยกระบวนการเรียนเพื่อรอบรู้ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษและมีความสนใจในการเรียนรู้สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู จะเห็นได้ว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยกระบวนการเรียนเพื่อรอบรู้ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสนใจในการเรียนรู้สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการอื่น ซึ่งอาจเป็นผลมาจาก

3.1 กระบวนการเรียนเพื่อรอบรู้ เป็นกระบวนการสอนที่เน้นให้นักเรียนมีความรู้อย่างชัดเจนในแต่ละหน่วยการเรียนอย่างต่อเนื่อง ถ้าหากมีข้อบกพร่องในหน่วยการเรียนใด จะได้รับการแก้ไขและสอนซ่อมเสริมด้วยวิธีการต่าง ๆ ในระหว่างการเรียนการสอนทันทีจนนักเรียนมีความรู้ความสามารถที่สมบูรณ์ชัดเจน จึงทำให้นักเรียนมีความพึงพอใจและสนใจ

ในการเรียนรู้ ครูและนักเรียนก็มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะส่งผลกระทบต่อผลของการเรียนรู้ของนักเรียนในหน่วยการเรียนรู้ต่อไปได้เป็นอย่างดี

3.2 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและสื่อ กิจกรรมที่ใช้ในกระบวนการเรียนเพื่อรอบรู้เป็นกิจกรรมที่สร้างความสนใจให้นักเรียนกระตือรือร้นอยากเข้าร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งกิจกรรมดังกล่าวได้แก่ การใช้ภาพและเกม โดยเฉพาะเกมเป็นกิจกรรมที่นักเรียนให้ความสนใจเป็นพิเศษและนักเรียนชอบเกมมาก ซึ่งสังเกตจากการสอนเห็นว่า เมื่อถึงขั้นตอนการสอนที่มีเกมนักเรียนจะตื่นเต้นและกระตือรือร้น อยากรีบเวลาในการเรียนขั้นตอนนั้นนาน ๆ เกมเป็นกิจกรรมที่ทำให้นักเรียนมีความสนุกสนานในการเรียนไม่เบื่อหน่ายในการเรียน เกมยังช่วยให้นักเรียนจำเนื้อหาได้อย่างแม่นยำ และกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ได้เร็ว ดังที่ แน่งน้อย เพียรสุขสวัสดิ์ (2526) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่สอนโดยใช้เกมกับการสอนแบบธรรมดา พบว่าการสอนด้วยการใช้เกมทำให้นักเรียนมีความคงทนในการจำและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าการสอนแบบธรรมดา และ วรณา สุตวิจิตร (2527) ได้ถามความรู้สึกต่อการเรียนการสอนของนักเรียนที่เรียนโดยการเล่นเกม แสดงละคร ฟังนิทาน นักเรียนส่วนใหญ่กล่าวว่า การเรียนด้วยวิธีดังกล่าวเรียนแล้วได้รับความรู้และก่อให้เกิดความสนุกสนานในการเรียน เกมยังเป็นกิจกรรมสำคัญที่ใช้ฝึกการใช้ภาษาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ซึ่งใช้เป็นแนวการสอนในหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษในปัจจุบันอีกด้วย

3.3 แบบฝึก เป็นสื่อชิ้นสำคัญที่ส่งผลให้นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษต่ำ มีความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษสูงถึงเกณฑ์การรอบรู้ที่กำหนด เพราะเป็นแบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อแก้ปัญหาทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ดังนั้นการสร้างแบบฝึกผู้วิจัยจึงคำนึงถึงพื้นฐานความรู้ของนักเรียนและใช้ทฤษฎีจิตวิทยาการเรียนรู้ที่สัมพันธ์กับการสร้างแบบฝึกคือ กฎแห่งการฝึกหัด กฎแห่งความใกล้ชิด กฎแห่งผลและแรงจูงใจ จัดลำดับเนื้อหาตามลำดับชั้นการเรียนรู้จากง่ายไป

หายาก มีรูปภาพประกอบในแบบฝึกเพื่อ ได้รับความสนใจและกระตุ้นให้นักเรียนอยากทำแบบฝึก นอกจากนี้กิจกรรมในแบบฝึกยังมีหลายรูปแบบแตกต่างกัน เช่น การหาคำศัพท์ที่ซ่อนอยู่ในหมู่ ตัวอักษร การเขียนคำศัพท์จากเกมเขาวงกต เป็นต้น ซึ่งสิ่งเหล่านี้ทำให้นักเรียนทำแบบฝึกด้วยความสนุกสนาน ไม่เบื่อหน่าย ลักษณะพิเศษของแบบฝึกอีกประการหนึ่ง คือ การกำหนดเวลาในการทำแบบฝึกแต่ละแบบฝึก ซึ่งจะกำหนดเวลาประจำแบบฝึกตามความยาก-ง่ายของเนื้อหา จำนวนข้อในแบบฝึก การทำแบบฝึกที่มีกำหนดเวลา จะทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นและตั้งใจทำแบบฝึก ซึ่งสิ่งนี้จะส่งผลให้นักเรียนเป็นคนตรงต่อเวลา มีวินัยในตนเอง และรู้จักรับผิดชอบในการเรียนของตนเอง นอกจากนี้ลักษณะของแบบฝึกยังช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความชำนาญในการคิดแก้ปัญหาได้อย่างรวดเร็ว ถูกต้อง แม่นยำและส่งเสริมวิธีการเรียนรู้ การแก้ปัญหาด้วยตนเอง และเป็นแบบฝึกที่ได้ผ่านการตรวจสอบแล้วว่า มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด เมื่อนักเรียนได้ทำแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษบ่อย ๆ ซ้ำ ๆ ย่อมทำให้นักเรียนสามารถพัฒนาทักษะการเขียนของตนเองได้เป็นอย่างดี

3.4 แบบบันทึกผลความก้าวหน้า เป็นสื่อประกอบการสอนที่ใช้คู่กับแบบฝึก คือ หลังจากที่นักเรียนได้ทำแบบฝึกและตรวจแบบฝึกแล้ว นักเรียนต้องบันทึกผลของการทำแบบฝึกลงในแบบบันทึกผลความก้าวหน้าประจำตัวของนักเรียน ซึ่งครูจะแจกให้นักเรียนเก็บไว้ประจำตัวแต่ละคน และให้นักเรียนเป็นคนบันทึกผลการทำแบบฝึกของตนเอง ดังนั้นแบบบันทึกผลความก้าวหน้าจึงเป็นเครื่องชี้บอกพัฒนาการของนักเรียน ซึ่งจะช่วยกระตุ้น จูงใจให้นักเรียนอยากเรียนรู้ และพัฒนาตนเองไปสู่เป้าหมายที่ต้องการ นอกจากนี้แบบบันทึกผลความก้าวหน้ายังช่วยฝึกให้นักเรียนเป็นคนรับผิดชอบต่อหน้าที่การเรียน มีวินัยและซื่อสัตย์ต่อตนเองอีกด้วย

จากเหตุผลที่กล่าวมา จะเห็นว่า การสอนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษแก่นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ที่ผู้วิจัยได้พัฒนาบทเรียนมาจากาเนื้อหาในบทเรียน English Is Fun เล่ม 4 นั้น สามารถพัฒนาความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่าเกณฑ์การรอบรู้ที่ผู้วิจัยตั้งขึ้นไว้ได้

ข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษต่ำ ด้วยกระบวนการเรียนเพื่อรอบรู้ ผู้วิจัยได้ค้นพบสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนและมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. การสอนด้วยกระบวนการเรียนเพื่อรอบรู้ เป็นการสอนที่ครูต้องใช้เวลา มากกว่าปกติ สำหรับการสอนซ่อมเสริมและตรวจแบบฝึก ดังนั้นผู้วิจัยขอเสนอแนะให้ครูหาผู้ช่วยในการสอนซ่อมเสริม ตรวจแบบฝึก โดยนำนักเรียนที่เรียนเก่งมาช่วยสอนนักเรียนที่เรียนอ่อน ซึ่งจะช่วยลดภาระของครูและทำให้การเรียนการสอนดำเนินไปอย่างรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ
2. การจัดการเรียนการสอนตามกระบวนการเรียนเพื่อรอบรู้ มีการใช้เกณฑ์ เป็นเครื่องบ่งชี้ถึงพัฒนาการและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน การนำแนวการสอนนี้ มาใช้ครูควรกำหนด เกณฑ์ให้เหมาะสมกับพื้นฐานความรู้ของนักเรียนและเนื้อหาวิชาที่ใช้ในการสอน
3. ครูอาจนำแนวการสอนนี้ไปจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และปานกลางได้เช่นเดียวกัน ซึ่งจะทำให้การเรียนการสอนดำเนินไปได้อย่างรวดเร็วและจะสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนให้สูงขึ้น
4. ครูอาจนำแนวการสอนด้วยกระบวนการเรียนเพื่อรอบรู้ไปเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาอื่น ๆ เช่น ภาษาไทย คณิตศาสตร์ เป็นต้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการพัฒนาทักษะการฟัง การพูด และการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำด้วยกระบวนการเรียนเพื่อรอบรู้